

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה
מקרא-key:	

ברכות- כיצד מברכין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
הא כובא דארעא מאי מברכין עלויה?	אביי לרב יוסף:											^	◇	לה.		
מי סברת נהמא הוא? גובלא בעלמא הוא ומברכין עלויה בורא מיני מזונות.	אמר ליה: [אביי]											!	◇	לה.		
מר זוטרא קבע סעודתיה עלויה, וברך עלויה, המוציא לחם מן הארץ ושלש ברכות.	[מר זוטרא]											■	○	◇	לה.	
ואדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח, מאי טעמא (דברים ט"ו) - לחם עוני קרינן ביה.	מר בר רב אשי:											■		◇	לה.	
האי דובשא דתמרי מברכין עלויה שהכל נהיה בדברו. מאי טעמא? - זיעה בעלמא הוא.	ואמר מר בר רב אשי:												■	◇	לה.	
כמאן? כי האי תנא													■		לה.	
דבש תמרים, ויין תפוחים, וחומץ ספוניות, ושאר מי פירות של תרומה - רבי אליעזר מחייב קרן וחומש פוטר.	דתנן: [רבי אליעזר] רבי יהושע:											◆	■	◇	לה.	
אמר ליה ההוא מרבנן לרבא: טרימא מהו?													^	◇	לה.	
לא הוה אדעתיה דרבא מאי קאמר ליה.	[רבא]												○		לה.	
יתיב רבינא קמיה דרבא, אמר ליה: דשומשמי קא אמרת, או דקורטמי קא אמרת, או דפורצני קא אמרת?	[רבינא]												^		לה.	
אדהכי והכי אסקיה רבא לדעתיה, אמר ליה: חשילתא ודאי קא אמרת, ואדכרתן מלתא	[רבא]												!	◇	לה.	
האי תמרי של תרומה - מותר לעשות מהן טרימא, ואסור לעשות מהן שכר.	הא דאמר רב אשי:												■	!	◇	לה.
והלכתא: תמרי ועבדינהו טרימא - מברכין עלויהו בורא פרי העץ. מאי טעמא - במלתייהו קיימי כדמעיקרא.													■	◇	לה.	
שתיתא, רב אמר: שהכל נהיה בדברו	[רב]												◆	■	◇	לה.
בורא מיני מזונות.	שמואל:												◆	■	◇	לה.
ולא פליגי, הא בעבה הא ברכה, עבה - לאכילה עבדי לה, רכה - לרפואה קא עבדי לה.	רב חסדא:												■	◇	לה.	
ושוין, שבוהושין את השתות בשבת ושתיין זיתום המצרי	מתיב רב יוסף:												■	⚡	◇	לה.
ואי סלקא דעתך לרפואה קא מכוין, רפואה בשבת מי שרי?													⚡		לה.	
ואת לא תסברא?	אמר ליה אביי:												!		לה.	
כל האוכלין אוכל אדם לרפואה בשבת וכל המשקין שותה	והא תנן:												■	!	◇	לה.
אלא מה אית לך למימר? - גברא לאכילה קא מכוין, הכי נמי - גברא לאכילה קא מכוין.	[אביי]												!	◇	לה.	
אלא מה אית לך למימר? - גברא לאכילה קא מכוין ורפואה ממילא קא הויא, הכי נמי - לאכילה קא מכוין ורפואה ממילא קא הויא.	לישנא אחרינא: [אביי]												!	◇	לה.	
וצריכא דרב: דאי מהאי, - הוה אמינא לאכילה קא מכוין ורפואה ממילא קא הויא אבל הכא, כיון דלכתחלה לרפואה קא מכוין, לא לבריך עלויה כלל - קמשמע לן: כיון דאית ליה הנאה מיניה, בעי ברוכי.													■	◇	לה.	
שעל הפת הוא אומר המוציא וכו'.														■	<	לה.
מה הוא אומר? המוציא לחם מן הארץ	תנו רבנן: [רבנן]												◆	■	◇	לה.
מוציא לחם מן הארץ.	רבי נחמיה:												◆	■	◇	לה.
במוציא כולי עלמא לא פליגי דאפיק משמע, דכתיב (במדבר כ"ג): אל מוציאם ממצרים, כי פליגי בהמוציא:	רבא:												■		לה.	
המוציא - דאפיק משמע, דכתיב: (דברים ח') המוציא לך מים מצור החלמיש	רבנן סברי:												◆	■	◇	לה.
המוציא - דמפיק משמע, שנאמר: (שמות ו') המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים.	רבי נחמיה סבר:												◆	■	◇	לה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות- כיצד מברכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבנן?												לה.
הוא, הכי קאמר להו קודשא בריך הוא לישראל: כד מפיקנא לכו עבידנא לכו מלתא כי היכי דידיעיתו דאנא הוא דאפיקית יתכון ממצרים, דכתיב (שמות ו'): וידעתם כי אני ה' אלהיכם המוציא. משתבחין ליה רבנן לרבי זירא את בר רב זביד אחוה דרבי שמואל בר רב זביד דאדם גדול הוא, ובקי בברכות הוא.	[רבנן]										⚡	לה.
אמר להם: לכשיבא לידכם הביאוהו לידי.	[רבי זירא]										⊙	לה.
זמנא חדא איקלע לגביה, אפיקו ליה ריפתא, פתח ואמר מוציא.	[בר רב זביד]										⊙	לה.
אמר: זה הוא שאומרים עליו דאדם גדול הוא ובקי בברכות הוא? בשלמא אי אמר המוציא - אשמעינן טעמא, ואשמעינן דהלכתא כרבנן אלא דאמר מוציא מאי קמשמע לן? - ואיהו דעבד - לאפוקי נפשיה מפלוגתא.	[רבי זירא]										⊙	לה.
והלכתא: המוציא לחם מן הארץ, דקיימא לן כרבנן											■	לה:
דאפיק משמע.	דאמרי: [רבנן]										■ ■	לה:
ועל הירקות אומר וכו'.											■	לה:
ירקות דומיא דפת - מה פת שנשתנה על ידי האור, אף ירקות נמי שנשתנו על ידי האור.	קתני:										■	לה:
זאת אומרת: שלקות מברכין עליהן בורא פרי האדמה	רבנאי משמיה דאביי:										■	לה:
שלקות מברכין עליהם בורא פרי האדמה	דרש רב חסדא משום רבינו, ומנו - רב:										◆ ■	לה:
שלקות מברכין עליהן שהכל נהיה בדברו	ורבותינו הורדין מארץ ישראל, ומנו - עולא משמיה דרבי יוחנן:										◆ ■	לה:
כל שתחלתו בורא פרי האדמה, שלקו - שהכל נהיה בדברו וכל שתחלתו שהכל נהיה בדברו, שלקו - בורא פרי האדמה.	ואני אומר: [רב חסדא]										■	לה:
בשלמא כל שתחלתו שהכל נהיה בדברו שלקו בורא פרי האדמה - משכחת לה בכרמא וסלקא וקרא, אלא כל שתחלתו בורא פרי האדמה שלקו - שהכל, היכי משכחת לה?											⚡	לה:
משכחת לה בתומי וכתרי.	רב נחמן בר יצחק:										!	לה:
שלקות מברכין עליהם בורא פרי האדמה	דרש רב נחמן משום רבינו, ומנו - שמואל:										◆ ■	לה:
שלקות מברכין עליהן שהכל נהיה בדברו	ורבותינו הורדין מארץ ישראל, ומנו - עולא משמיה דרבי יוחנן:										◆ ■	לה:
במחלוקת שניה.	ואני אומר: [רב נחמן]										■	לה:
יוצאין ברקיק השרוי ובמבושל שלא נמוח, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]										◆ ■	לה:
יוצאים ברקיק השרוי, אבל לא במבושל, אף על פי שלא נמוח.	רבי יוסי:										◆ ■	לה:
ולא היא, דכולי עלמא - שלקות מברכין עליהן בורא פרי האדמה, ועד כאן לא קאמר רבי יוסי התם - אלא משום דבעינן טעם מצה וליכא, אבל הכא - אפילו רבי יוסי מודה.											■	לה:
שלקות מברכין עליהם בורא פרי האדמה,	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										■	לה:
שלקות מברכין עליהם שהכל נהיה בדברו.	רבי בנימין בר יפת אמר רבי יוחנן:										■	לה:
קבע עולא לשבשתיה כרבי בנימין בר יפת.	רב נחמן בר יצחק:										■	לה:
תהי בה רבי זירא: וכי מה ענין רבי בנימין בר יפת אצל רבי חייא בר אבא? רבי חייא בר אבא - דייק וגמיר שמעתא מרבי יוחנן רביה, ורבי בנימין בר יפת - לא דייק	[רבי זירא]										⊙ ⚡	לה:
ועוד, רבי חייא בר אבא כל תלתין יומין מהדר תלמודיה קמיה דרבי יוחנן רביה, ורבי בנימין בר יפת לא מהדר	[רבי זירא]										⊙ ⚡	לה:
ועוד, בר מן דין ובר מן דין, דההוא תורמסא דשלקי ליה שבע זמנין בקדרה ואכלי ליה בקנח סעודה, אתו ושאלו לרבי יוחנן	[רבי זירא]										⊙ ⚡	לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מברכין עלויה בורא פרי האדמה	ואמר להו:											⊖	לה:
אני ראיתי את רבי יוחנן שאכל זית מליה ובריך עליו תחלה וסוף.	ועוד, אמר רבי חייא בר אבא:											⊖	לה:
אי אמרת בשלמא שלקות במילתייהו קיימי - בתחלה מברך עליו בורא פרי העץ ולבסוף מברך עליו ברכה אחת מעין שלש, אלא אי אמרת שלקות לאו במילתייהו קיימי, בשלמא בתחלה מברך עליו שהכל נהיה בדברו, אלא לבסוף מאי מברך?												⊖	לה:
דילמא: בורא נפשות רבות והסרונון על כל מה שברא.												⊖	לה:
ירקות שאדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח - יוצא בהן ובקלה שלהן, אבל לא כבושין ולא שלוקין ולא מבושלין	מתיב רב יצחק בר שמואל:											⊖	לה:
ואי סלקא דעתך במילתייהו קאי - שלוקין אמאי לא?												⊖	לה:
שאני התם, דבעינן טעם מרור - וליכא.												⊖	לה:
רבי יוחנן היכי מברך על זית מליה? כיון דשקילא לגרעיניה בצר ליה שיעורא	רבי ירמיה לרבי זירא:											⊖	לה:
אמר ליה: מי סברת כזית גדול בעינן? כזית בינוני בעינן וההוא דאייתו לקמיה דרבי יוחנן - זית גדול הוה, דאף על גב דשקלוה לגרעינותיה פש ליה שיעורא.												⊖	לה: